

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TARSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona. — Félévre 4 korona.

Negyed évre 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Előfizetések a kladóhivatalba küldendők.

Szerkesztőség és kladóhivatal, Rákóczi-út 565.

Kladótulajdonos:

GLATTSTEIN ADOLF.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,

reklamaciók és hirdetések a kladóhivatalhoz
intézendők

Nyitási közlemények soronként 50 fillér.

Hirdetések egyezség szerint.

Ipartestület.

A legnagyobb elismerés illeli mindazokat, a kik önzellen fáradozásukkal lehetővé tették, hogy városunkban az ipartestület megalakult.

Mint minden nemes irányu intézménynek, úgy e testületnek is voltak ellenzói.

Hála azonban az iparos osztály fejlett értelmiségének és a haladás iránt tanúsított élénk érdeklődésének, az eszme végre a megvalósulás stádiumába léphetett.

Igaz és őszinte örömmel üdvözljük tehát az ipartestület elnökségét és annak minden tagját.

Amilyen hensőségteljes az összetartás a már nyolc év óta fennálló iparos és kereskedő ifjuság önképző körének tagjai között, kívánatos, hogy az ipartestület tagjait is ugyanazon szellemi hasza át.

Az összetartásban rejlik az erő, a mely nélkül semmiféle intézmény hatatos tevékenységet és céltudatos munkásságot kifejteni nem képes.

Kívánatos, hogy e testület vezetősége mindenkor szem előtt tartsa azt, hogy hazánk fejlődő ipara oly egyének kezébe maradjon, a kik kellő szaktudással és értelmiséggel bírnak.

Ezért jó volna, ha a vezetőség élénk figyelemmel kísérné a helybeli tanonciskola munkásságát.

Nemkülönböztetve az iparos és kereskedő ifjuság körének mindinkább fokozottabb mérvű és igen szép eredményeket felmutató tevékenységét, a mely különösen a magyarosodás és művelődés szempontjából bír nagy erkölcsi értékkel.

Mindenkor az irány vezesse az ipartestület elnökségét, hogy a munkaadó alkalmazottaival szemben mindig oly viszonyban legyen, a melyet a munka értéke és becsé megkíván.

Óhajlandó volna, ha az ipartestület az iparos és kereskedő ifjuság önképző körével, az adott viszonyoknak megfelelőleg, egy közös otthouban nyerne elhelyezést. Ez annál is inkább kívánatos, mert ezáltal a fiataloknak nagyobb alkalmuk nyílnék a munkaadókkal való megismerkedésre.

Ez egyrészt növelné a fiatalok törekvését és önbizalmát, másrészt alkalmat adna a munkaadóknak, hogy a fiatalok szellemi tudását és műveltségének fokát közvetlenebbül tapasztalhatta.

Hiszen sajnosan kell tapasztalni, különösen az értelmiségi osztálynál (tisztelő kivételnek), hogy az iparosokkal és az iparos és kereskedő ifjuság tagjaival szemben, mily merev magatartást tanúsítanak a közéletben való érintkezésnél.

A műveltség nem abban áll, a mit az ugynevezett uri körökben akként értelmeznek,

hogy mindenkor fenn kell tartani a családi származás tekintélyét. Mert ha véletlenül nyilvános helyen szóba állok egy kereskedő vagy iparossal és annak találkozáskor vagy eltávozáskor kezet nyujtok és köszönésért viszonzom, akkor már a magasabb körök neheztelését, vagy esetleg megvetését provokálom.

A műveltség demokratikus alapon áll és nem osztályozza az emberiséget a pénz és szellemi arisztokracia szerint.

Művelt ember mindenkivel szemben egyforma és soha sem érezleti fensőbbiséget azzal szemben, a ki nek nem adalott meg a mód, hogy magasabb fokú iskolázatlásban vagy előkelő nevelésben részesüljön.

Hazánk legnagyobb költői: Arany János és Petőfi Sándor nem-e a közép gyermekei voltak?

És mivé lettek önművelődésük által.

Vagy Munkácsy Mihály az egyszerű asztalos inas . . .

Különösen napjainkban, a mikor a művelődés minden terén oly nagy mérvű haladást mutat, soha sem lehet tudni, hogy az az iparos vagy kereskedő fiatal ember, idővel nem-e fejlődhetik ki egy Munkácsy-vá vagy Fadrusz-szá.

Mindenkiben tisztelni kell az egyén értékét. Műveltségének fokát és szellemi tevékenységének előrehaladását pedig a lehető

A „Szécsényi Hirlap” eredeti tarcája.

Hontalan.

*De jó neked fecské madár
Két hazád van neked,
Itt is ott is van építve
Jó kicsi kis fészkek.*

*Ha jön az őszi elindultok
Kelet felé szálltok,
Puha fészkek, jó emberek
Ott is várnak rátok.*

*De én redm nem vár senki
Mehetek bármerre,
Idegen a saját hazám,
Idegen a messze . . .*

Böszörmény-Vargha G.

Találkozás.

Hirta: Böszörmény-Vargha G.

Egy késő őszi este megint találkoztak.
— Jó estét Emma kisasszony! — szólt a fiú.

A leány főtremtent merengéséből és a fiúra tekintett:

— Jó estét Gyula, hát maga az, mit keres itt?

— Ugyan azt, amit Emma kisasszony!

— Nohát akkor bizony nem talál semmit, mert én sem találtam.

— Igazán, még nincs állása?

— Nincs bizony, — szólt a leány, — hát magának?

— Hát bizony még én sem találtam, pedig ma is voltam ott helyen. De mikor annyian jelentkeznek, hogy a főnök maga sem tud választani, akkor bizony nagyon nehéz álláshoz jutni. No de hadjuk ezt a mindennapi dolgot és inkább nézzünk egy kissé szét a városba, hátha látunk valami új dolgot!

A leány és a fiú elindultak. Kevesel beszéltek egymáshoz, inkább gondolkoztak. A városban a leány megállt egy női divatáruház kirakatja előtt és így szólt a fiúhoz:

— Lásd, ha nekem ilyen meleg kabátom volna, hát nem fáznék úgy a hidegbe. Milyen jó meleg lehet abban a prémes kabátba! Mikor reggel állás után megyek elkelne, legalább nem kellene úgy dideregнем.

— Mondja Emma, ha volna nyolc forintja, melyik kabátot választaná?

— Majd tudnám én akkor, csak pénzem volna! Nézze ott oldalt, a sarokba az a barna elég szép és hozzá olcsó, kilenc forint, azt venném meg!

— Igen ám, de ha csak épen nyolc forintja volna, akkor azt nem vehetné meg?

— Miért ne? Ha nekem most még nyolc forintom volna, akkor elég volna arra a kabátra, még maradna is.

— Hogyan? — szólt a fiú.

— Nagyon egyszerűen: nekem most van három koronám, ha még nyolc forintom volna, akkor megvehetném és még maradna egy korona.

— Akkor rendbe vagyunk!

— Miért volnánk mi rendbe? Taláncsak nem gondolja, hogy három koronáért adnak kabátot?

— Miért ne adnának, ha én a többi hozzá pótlom az én pénzemből.

— Mi az, magának még pénze is van?

— De van ám, még pedig kerek nyolc forint, ami kitesz tizenhat koronát!

— Akkor Önnek még több van mint nekem.

— Azaz, hogy csak volt! — szólt a fiú.

legnagyobb mértékben méltányolni.

Éz az igazi műveltség . . .

Az ilyen ember tarthat csupán igényt arra, hogy elmondhassa mindenki róla, hogy urí ember.

Ideje, hogy már egyszer letűnjön a 70-es évekből fennmaradt és az akkori társadalmi viszonyokra nagyon is jellemző szülői igévé vált köztudat, hogy

Kik az urak Szecsenyben?

Minden polgár úr, a ki a művelődés oly fokán áll, a milyent tőle a művelt magyar társadalom megkíván.

Legyen az ipartestület mindenkor a művelődés, a munka értékének megbecsülése és az összetartás szükségessége, jel-szava, akkor egységes és eredményes lesz működése . . .

— II.

Tanév elején.

A két hónapi iskolai szabadságnak vége van. Ujra az a gyöttrő gond lojakodik a szülők lelkébe: mit csináljanak a fiaikból? Mind-egyik lelkében az a vágyakozás él, vajha az életben dus kamatait hozná meg az az áldozat, melyet a szülők oly sok küzdéssel gyermekeikre költenek.

Az élet nehéz. Napról-napra drágul a kenyér. Megszerzése egész embert kíván. Erővel, aki nem marad el az élet küzdelemben, ügyesen, a ki e harcban nem marad alul, hanem aki az életet széppé, gondtalanná tudja varázsolni, a pénzszerzés örömeiben. A gyermekeket szerető szülők fohászos sóhajában ott vergődik az a gondolat: vajjon milyen pályára adják szívük magzatját, hiszen a pálya jól megválasztásától irányítódik jobbra a szerencse is.

Az elhatározás pedig nem könnyű. Itt is, ott is a panasz, hogy ez, meg amaz a pálya tulzsfolt. A túlkedés, a protekciójajza nagy mérve, a hasztalan kilincselés

sikertelensége szinte mementóképen figyelemztetik a szülőket: ne add a fiadat jogásznak, mert okleveles ügyvédek mennek el napidifásoknak, ne add tanárnak, mert ezrével vannak állás nélkül, ne add hivatalnoknak, mert egész életén át a gyöttrő gond lesz a része.

Nagyon háttalan munkát végez az a szülő, aki a gyermek sorsát a véletlenre bizza, a gyermeket hajlama ellenére valamely pályára erőszakolja. Ezekből lesznek a lucatemberek, akiket az egyre súlyosabbá leendő élet megörökl, mert rajtuk az erősek, a tehetségesek keresztül gázolnak. A gyermekhez lehet okos, meggyőző szót intézni: de görcsösen ragaszkodni a magunk akaratához — a gyermek hajlama ellenére, végzettszerű.

Az a régi rendszer, mely csak a hivatalnokot tudta és látta urnak, ma már mulófélben van, mert annyi hivatalnok nyomorúsága igazolja: hogy a titulus miatt nem szabad és oktalanság lenézni a kenyérszerző mestereMBER szerszámát. Nem különösen akkor, mikor a produktív munka értéke egyre növekedőben van.

Mindenütt keresik és megfizetik a képzelt iparost. Ennek a tere az egész világ, a hivatalnokének rendszerint csak a hazai hatóságok szobái, ahol a diplomás emberek kárváriát járnak, csakhogy egy darabka kenyérhez jussanak.

Oktalanság a titulusért egy egész életen át nyomorogni. Olyan titulusért, amely ma már okos emberek előtt nem is inponál, mert a dolgozó munkásban éppen olyan hasznos hasznos polgárát látja a hazának, mint aki szellemi képességeivel szolgálja a köz javát.

Aki tehát erőszakolja a gyermeket az iskolába a diploma után s nem tördök azzal, hogy a vergődő, a bukdácsoló gyermek mint válik lucatemberré diplomával kezében, az a szülő pénzét az ahtakori dobta ki és egyben keserű sorsát ásta meg annak, akit szeret.

Ma, mikor a technikai pálya nagy jövővel kecsegtet még a mi agrár államunkban is, szeretnők a szülők figyelmét odairányítani, hogy fiaiknak technikai pályát válasszanak: feltéve, hogy fiaiknak kedvük, hajlamuk van. Pénzzel járó kereseti ág: a vegyészeti ipar is, ahol a munkást igen jól fizetik. A technológiának bármely ága, a gépipar fokozatos fejlődése, az ötvös művészet, az építőipar, mind-mind aranybánya. Nem sporadikus esetek, hogy diplomás emberek hagyják ott az iroda íróasztalát és váltják fel pörölyvel, vagy a mészáros taglójával. A pápai ügyvédből lett suszter példáját követik már a nyomorúságot megunó hivatalnokok, akik azt látják, hogy az ügyvédi klienturából csak egyesek élnek gondtalanul, a tanár egész életén keresztül kinlódik, még hejut a VII-ik fizetési osztályba, az orvos kénytelen menekülni a nagyvárosból falura, mert egy házban 4—5 konkurenciája van s a kenyérszerzés annyi piszkos harcot, annyi ellenséget csinál.

Látjuk, tapasztaljuk, hogy a kis hivatalnok sorsa pedig, valósággal kétségbeejtő. A kor meneküvelti tőle az igényes életet, fizetéséből nem bír haladni az áramlattal, amit aztán a nyomasztó adósság követ. Egy egész élet vergődése vált ki szomorú panaszkodásokat a jobb sorsra méltó lelkéből, amelynek eredménye, sokszor az étellel meghasonlás.

Nem mondjuk, hogy valamennyi iparos sorsa maga az eldorádó. De az bizonyos, hogy inkább nyílik alkalom a pénzszerzéshez az ipar terén, főleg nálunk, ahol az ipar kezdetleges s így a jó munkást keresi, mint hivatalnokl terén, ahol az államnál éppen úgy, mint a megyénél, városnál, igazán nagy küzdéssel jut az ember kenyérhez. Ha meg is van az a protekció, amely gyermekeinket hivatalba juttathatja, meg kell gondolni: hogy az iparosnak, kereskedőnek nem kell protekció, őt a pályán, munkájának értéke viszi előre, amely öntudatnak is becsesebb,

— Miért, hiszen az elébb azt mondta, hogy a magáé a pénz?

— Igen, az enyém volt, de most mindjárt a kereskedőé lesz, mert magának veszünk egy kabátot.

— De Gyula, hová gondol? én nem fogadhatom el!

— Ugyan kérem, nem tesz az semmit, beme gyünk és megvesszük!

— De én nem fogadom el, hiába veszi meg!

— Emma kérem, ne okoskodjék, Önnek kell kabát, mert megfázik, megbetegszik és akkor aztán nem nézhet állás után. Mit csinálnak majd akkor a szülei?

— Ne tördökjön azzal, ha lesz pénzem majd veszek én magamnak, de Öntől nem fogadhatok el semmit!

— Tudja mit, én csak kölcsön adom a pénzt, jó lesz?

— Nem, nem kell! Ismerem Önt, mindig ad kölcsön és amikor megakarom adni, nem fogadja vissza. Gyerünk már tovább, mert még azt hiszik, hogy beakarunk lötni a kirakatba, — szölt nevetve a leány.

— Kérem Emma hallgasson meg, Önnek szüksége van téli kabátira, kitudja, hogy holnap milyen idő lesz? És Ön megbetegszik, nem szerethet állást, ami Önre nézve

nagy baj és szülőkire pedig kellemetlenség vár.

A fiu addig beszélt a leánynak, míg az beleegyezett. Bementek az üzletbe és megvették a kabátot. A leány boldog volt, ragyogott az arca az örömtől és büszkén lépegetett Gyula mellett az új ruhában. A fiu szintén boldog volt, nagyon boldog. Nem is gondolt arra, hogy hol hajlja le éjszaka átomra a fejét. Utolsó pénze volt. Nem sajnálta, hiszen másnak oly nagy örömet szerzett, magának pedig megelegetést és boldogságot. Igen, nem sajnálta, mert annak adta, aki a legjobb barátja volt, igazi barátja. Nem sajnálta a pénzt, mert szerette a leányt.

— Lásza Gyula, maga olyan jó én hozám, mikor fogom én ezt a sok jóságot visszafizetni? Maga már annyi sok mindent vett nekem és én még semmit. Ezért a sok jóságáért most magát én elviszem a moziba, eljön?

A leánynak még maradt egy koronája, tehát elmentek a mozgószínházba. Bent nem igen beszéltek, csak hallgattak. A fiu biztosan a leányról gondolkozott. Meg volt magával elégedve, boldog volt, nem tördökött a holnappal. Ki tudja, a leány vajjon kiről gondolkozott? Talán a fiuról: nagyon jó fiu, mindig segít őt, lám most is az utolsó pénzen vett neki kabátot. Legközelebb majd ő

is meglepi valamivel, legalább egy kis örömet szerez neki. Nem sokáig ábrándozhattak, mert hamar vége volt a mozinak. Mind a ketten haza indultak. A fiu elkísérte egész hazáig a leányt. A kapunál kezét fogtak és elbucsztak egymástól. Távozáskor a fiu felsóhajtott:

— Be jó Önnek Emma, maga még a szüleinél lakik és nekem most úgy fáj az elvállás, ki tudja mikor találkozunk újra?

— Hát maga mit csinál most, hová fog menni?

— Az még a jövő titka, szölt a fiu s ezzel hirtelen lehajolt, megcsókolta a leány kezét és gyorsan eltávozott az éjszakába . . .

A leány utána nézett és látta a fiunak homályos alakját, amint el-el tűnedezt a szürke, ködös őszi éjszakába. Már alig lehetett látni, csak egy árny az emberi áradatban és a leány még mindig nézett utána. Nézte, nézte sokáig . . . végre eltűnt egészen a szemei elől, nem látott mást, csak sok idegent, kik gyorsan rohantak el egymás mellett és a leány csak állt, állt sokáig . . . míg végre két könnyesepp jelent meg szempilláin, aztán még egy utolsó, bucsu pillantást vetett utána és halkán suslogta magába a fiu szavait:

— Ki tudja, mikor találkozunk újra?!

mint az, hogy kilincselés, protekcióból lettünk valaki.

Am ne higyük, hogy az iparos képzettség nélkül is emberré lesz. Igen: végezen az a fiu iskolát, mert ma iparos is csak úgy tud existenciát teremteni, ha értelme, képzettsége van, amellyel üzlete szellemi életét irányíthatja. Nem a rossz, a hanyag tanulókból lesz jó iparos, hanem a tanulók, a pályáját kedvelő ifjúból, akiben van értelmi fejlettség ahhoz, hogy mesterségét művészivé fejlessze.

Ha eddig a fokig jutott, kétségkívül a mesebeli aranyeső hull a zsákjába, amit lépten-nyomon látunk, különösen így tanév elején, mikor éles körvonalát az a gondolat-kör mutogatja, amely ma már nem ismeretlen, nem népszerűtlen.

A pályaválasztó szülők és gyermekek gondolatvilágát szeretnők megillesseni a produktív pálya megszeretetésével.

Ez a pályát választó ifjuság szerencséje, mindnyájunknak öröme volna.

Heti posta. Tegnapelőtt megcsendült földtünk a lélekharang szomorun, busan, amikor a bakteriologiai intézet tudós tandrai bejelentették, hogy az ázsiai kolera baktériumal megérkeztek hozzánk.

Szomora valóság.

A szegény zsupfedeles házikók lakóit veszedelem fenyegeti, nagy, nagyon nagy veszedelem, melyet csak a végtelen tisztaság, rend, az orvosi tanács pontos betartása tud elriasztani tőlünk és mindnyájunktól.

Nem akarunk riasztani, nem akarunk félemlíteni senkit, csak óva intjük a közönséget, hogy vigyázzon mindenre pontosan, óvatosan.

A kolera az újpesti enygyárból indul ki.

Itt vádlólag lépünk fel a Belügyminiszter ellen. Neki bizonyra tudomása van arról, hogy az enygyár az enyv előállítására szolgáló csont darabokat Trleszten keresztül hozatják. S ha a Belügyminiszter ur ezt tudta, vagy legalább is tudnia kellett volna, miért nem intézkedett, hogy meggátolassék az anyagnak Trleszten, mint fertőzött városon való átvitele?

Vagy a bársonyszék magaslatáról nem látni le a porba, hol milliók fetrengenek?

Pedig le kellene látni a szegény népre...

Úgyis kevesen vagyunk. Ks.

H I R E K.

Egyházi hír. A Szent Ferenc rend Magyarországi főnöke, a nyugalomba vonuló Grand Konrád szécsényi zárda főnök helyére, főtitkarendő Ambró, dunaföldvári zárda főnököt nevezte ki. — Az új zárda főnök igen kellemes modorú uriember és kiváló hitszónok.

Bemélyi hír. Dr. Horpáczky Jenő a Tátrából haza érkezett és a közel napokban Szécsényben megnyitja ügyvédi irodáját.

Eljegyzés. Bayer Sándornak kedves leányát Paulát eljegyezte Fodor Domonkos, kir. járásbírósi telekkönyvvezető. Fogadják úgy a szülők, mint az új pár a mi jó kívánatainkat is.

Beiratás. A szécsényi izr. népiskolában a beiratások szeptember hó 3-án és 4-én eszközöltek. Az I. osztályba csak a hat évet betöltött tanulók vételnek fel.

Szüreti mulatság. Mint értesülünk, a szécsényi iparos és kereskedő ifjak önképző

köre, október hó 1-én az Ujvilág szálló összes termében nagyobb szabású szüreti mulatságot szándékozik rendezni.

Tűz. Borzalmas lángnyelvek vonultak végig f. hó 28-án Balassagyarmat Balassa utcáján. Nem hagyhatjuk szó nélkül a halassagyarmati „áldozatkész” tűzoltókat, akik az égő házak ablakait, ajtajait kinyitották s cvvel a tűz tovaterjedését nagyban elősegítették. Négy ház lelt a tűz martaléka.

Vorakodás. Lakatos Károly helybeli órásmestert f. hó 29-én kedden délután, egy gécci cigány üzletéből az utcára vonszolta s ott súlyosan bántalmazta. A garáza cigányt a cseindőrség elfogta, és a városháza börtönébe szállította.

Bücsúzás. Szécsényből—Miskolcra való elköltözésünk alkalmából ez uton mondunk Istenhözszódot jó ismerőseinknek és vevőinknek s kérjük, tartsanak meg szíves emlékezettükben. — Szécsény, 1911. aug. hó 31.

Tisztelőjük

Podhraczy Antal és családja.

Athletikai verseny

A „Szécsényi Ifjusági Football Club” múlt hó 27-én tagjai számára, hazi athletikai versenyt rendezett, melyen mindenki a sport azon ágát választotta, melyben legerősebbnek gondolta, illetőleg előbbi gyakorlatai alapján mutatta magát.

Bár igen kicsiny volt azok száma, kik megnézték, mint küzdenek a jövőnek talán elsőrendű athletái, de azok akik ott voltak, sokáig vissza fognak gondolni azokra a kipirult arcokra, sokáig nem felejtik el azoknak az ifju legénykékek az egyes versenyek utáni örömet vagy komor képét, amiut az reá jól vagy rosszul végződött.

A versenyre heneveztek: Glattstein Dezső, Márer György, Niedermann Béla, Reiner Ferenc, Szeles Pál, Sipos István, Weisz Artur és Weisz Kálmán

Az egyes versenyek eredményei a következők: I. Magasugrás helyből: 1. Weisz Artur 75 cm. (3 pont) 2. Márer György 70 cm. (2 pont) Ugrott még Weisz Kálmán is, de a végén kiesett.

II. Magasugrás nekifutással: 1. Weisz Artur 110 cm. (3 pont) 2. Márer György 105 cm. (2 pont) 3. Niedermann Béla 100 cm. (1 pont) Ugrott még Weisz Kálmán, de kiesett.

III. Távolugrás: 1. Weisz Artur 295 cm. (3 pont) 2. Reiner Ferenc 280 cm. (1 pont) 3. Márer György 275 cm. (1 pont)

IV. 100 méteres síkfutás: 1. Reiner Ferenc (3 pont) 2. Niedermann Béla (2 p.) 3. Weisz Artur (1 p.)

V. 200 méteres síkfutás: 1. Reiner Ferenc (3 p.) Niedermann Béla (2 p.) Glattstein Dezső (1 p.)

VI. 1000 méteres síkfutás: 1. Niedermann Béla (3 p.) Glattstein Dezső (2 p.)

Egységek az összes eredmény után: Weisz Artur 10 pont, Niedermann Béla 8 pont, Reiner Ferenc 8 pont.

Az első díj egy igen szép művészi kivitelezésű ezüst érem volt, amelyet a 10 pontot elérő Weisz Artur nyert. A másodikat Niedermann Bélának ítélte a zsüri, hár Reiner Ferencnek szintén 8 pontja volt. Niedermann azért érdemelte ezt meg jobban, mert Reiner csak futásban lett első, míg Niedermann futásban és ugrásban is. A zsüri tagjaiul Bayer Nándor, Barok Imre, Fülke, Singer Gyula és Stéger István urakat kérték fel, kik örömmel és szívesen végezték hivatásukat.

Ez volt első versenye ez ifju athletáknak, de erős a hitünk, hogy eljön az idő, mikor már nem csak a mi lapunk foglalkozik sport rovatába velük. De ha ezren és ezren lesik és várják majd a célnál, ha nemzetünk részére hozott nagy sikerről lesz is szó, mindig szeretettel fognak visszaemlékezni szereplésük első eredményeire.

Az első díj jutalmát, a nagy ezüst érmét Barok Imre úr ajándékozta, miért is a Sz. I. P. C. e helyen mond nyilvános köszönetet.

A szerkesztésért a kiadó felelős

3514—911. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szécsényi kir. járásbíróház mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy özv. Kálmán Istvánné végrehajlatónak Jusztin András végrelajtást szenvedő elleni 112 kor. 64 fill. tőkeköv. és jár. iránti végr. ügyében a rimóczi 136 sz. tkvben A I I soroz. 266 hrsz. beltelek ház 169 sz. udvar és kert, 2 soroz. 334 hrsz. beltelekben foglalás 3 soroz. 1290 hrsz. szántóföld Vakarason, 6 soroz. 1258 hrsz. szántóföld sípeki és varsányi útközt, 7 soroz. 711 hrsz. urbéri réteken rétnek, ehhez tartozó arányos legelő illetmény, elpusztult belteleknek, II. I soroz. 266 hrsz. beltelek ház 169 sz. udvar és kert, 2 soroz. 335 hrsz. foglalás beltelekben, 5 hrsz. 666 hrsz. rét urbéri rétek, 6 sor. 440 a hrsz. szántóföld szécsényi utnál III. 2 sor 336 hrsz. foglalás beltelekben 5 soroz. 441 b. hrsz. szántóföld szécsényi utnál. f 2 soroz. 1547 hrsz. csurgói szőlő. 3 soroz. 1387 hrsz. saigói szőlő ingatlanoknak B. 4. 7. a. Jusztin András nevében álló részere 803 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1911. évi szeptember hó 18-ik napján délelőtt 10 órakor Rimóc község házánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási ár kétharmadrész összegén alól eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozóik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333/1. M. sz. rendelet 8. §-ában megjelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t. c. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál való elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szécsény, 1911. aug. hó 17-én.

Szentha, kir. jbiró.

A kiadmány kitélő

Kir. tkvvezető helyett:

Draskóczy, kezelő.

555—911. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a haryarmati kir. törvényszéknek 1910 évi 11243 számú végzése következtében dr. Seidner Mór ügyvéd által képviselt Glaser Bertalan javára 45 K. s jár. erejéig 1911 évi június hó 1-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felöl-foglalt és 920 koronára hecsült következő ingóságok u. m.: 3 ök, 1 eke, 1 vasborona, 1 rosta és 2 ökör nyilvános árverésen eladhatók.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróház 1910-ik évi V. 6096 számú végzése folytán 45 kor. tőkekövetelés ennek 1910 évi június hó 1-ik napjától járó 6° kamatai 1° váltódíj és eddig összesen 51 kor. 64 fillérben híroltag már megállapított 3 korona 80 fillér árverés kiűzés költségei erejéig Piliyben leendő megtartására 1911. szeptember 13-ik napjának d. u. 3 órája határidővel költözik és ahhoz a yenni szándékozóik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legelőbbet ígérőnek szűkség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felöl-foglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi LXI. t.-c. 20. §-a értelmében ezek javára is elredekeltetik.

Kelt Szécsény, 1911 évi aug. hó 22-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

2297—911. sz.

Árverési hirdetés kivonat.

A szécsényi kir. jbiróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Bocsó József végrehajtatónak íj. Bocsó József végrehajtást szenvedő elleni 266 K. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a szécsényi kir. jbiróság területén lévő sóshartyáni 88 sz. tkvben. A 11—3. 5—48 sorsz. ingatlanoknak B 9. a. íj. Bocsó József nevére álló részére 992 K. és a 167 sz. tkvben A 11. sorsz. háznak B 8. a. ugyanannak nevére álló részére 431 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1911 évi szeptember hó 12-ik napján d. e. 10 órakor Sóshartyán község házában megartandó nyilvános árverésen a kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ rész összegén alól eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok hecsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számítandó és az 1881. nov. 1-en kelt 3333 I. M. sz. rendelet 8 §-ában megjelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál való elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szécsény, 1911. június hó 1-en.

Szenthe, kir. jbiró.

Perenyi, kir. tkv. vezető.

3106—911 sz.

Árverési hirdetés kivonat.

A szécsényi kir. járásbiróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Kasza Sándor végrehajtatónak, Darida Istvánné végrehajtást szenvedő elleni 108 kor. tőke követelés és jár. iránti végr. ügyében a nagylóczyi 160 sz. tkvben A 11—3. sorsz. 122, 401, 441. b hrsz. beltelek 164 hrsz. lucernás, utalatti, 6 sorsz. 7. 9. 11. sorsz. 710. 764. hrsz. 261. hrsz. almási utnál, dőlő rét, erdő és legelő illetőség. Szarazmatomi dőlőnek B. 9. a. Darida Istvánné sz. Kasza Erzsébet nevére álló részére 316 kor. az u. o. tkvben 1 sorsz. 1117 hrsz. nyutya hegyi szőlőnek B. 9. a. ugyanannak nevére álló részére 20 kor. az u. o. tkvben 2 sorsz. 1. 534 hrsz. kőszőrű szőlőnek B. 9. a. ugyanannak nevére álló részére 45 korona, az u. o. 679 sz. tkv. 1. 1—2 sorsz. 535. 534. hrsz. Mogyoróska oldali, Mogyoróska oldalnak B. 7. a. ugyanannak nevére álló részére 399 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1911. évi október 19-ik napján d. e. 10 órakor Nagylóczy község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ -részen alól eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan hecsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és 3333-81. sz. I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirba a kiküldött kezéhez letenni avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről szóló elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szécsény, 1911. július hó 26-án.

A szécsényi kir. járásbiróság mint tkv. hatóság

Szenthe, s. k. jbiró.

A kiadvány hitelelül

Kir. tkv. vezető helyett:

Draskóczy, kezelő.

531—911. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tatai kir. járásbiróságnak 1910 évi Sp. 717/3 számú végzése következtében dr. Bán Ágoston ügyvéd által képviselt Gróf Eszterházy Ferenc uradalmi pezsgőgyár javára 361 K. 25 fill. s jár. erejéig 1911 évi márt. hó 28-án fogantatosított kielégítési végrehajtás után le és felülfoglalt és 661 koronára becsült következő ingóságok u. m.: butorok, 1 biliard asztal és egyéb ingók nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbiróság 1910-ik évi V. 1407 számú végzése folytán 297 kor. 45 fill. hátr. tőkekövetelés

ennek 1910 évi márc. hó 14-ik napjától járó 6% kamatai $\frac{1}{2}$ vállódij és eddig összesen 6 kor. 20 fillérben bírósággal már megállapított 2 ár. kit. B K. 80 fill. költségek erejéig Szécsényben leendő megtartására 1911. szeptember 9-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbet ígérőknek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi LXI. t. cz. 20. §-a értelmében ezek javára is elredekeltik.

Kelt Szécsény, 1911 évi aug. hó 25-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Üzlet áthelyezés.

Alulírott tisztelettel értesitem a t. cz. vevő közönséget, hogy

liszt- és fűszerüzletemet

Roth Adolf-fele hazból özv. Schlesinger Gaborne üzlethelyiségebe helyeztem át.

A n. é. közönség további pártfogását kérve,

mely tisztelettel

Glaser Dezső.**Értesítés!**

Van szerecsém a n. é. közönség szives tudomására adni, hogy a

a géplés- és szobafűtéshez kiválóan alkalmas

magas hőfokú, elsőrendű pormentes porosz darabos, kocka- vagy dió-köszent mm-ként 3 koronáért

la. légszeszgyári darabos koaxot 4 k. 80 f.-ért

la. „ dió „ 5 koronáért

folyó evi angusztus hó végéig való átvétel mellett legalább is 15 mm. vetelnél házhoz szállítva ajánlok.

A n. é. közönség szives megrendelését kéri teljes tisztelettel**TEPPER ADOLF.****Glattstein Adolf, Szécsény**könyvnyomdaja, könyv- és papirkereskedése
M. kir. dohány- és szivarárudaja.

Ajánlom dusan felszerelt raktáromat mindenféle papirokban, rajz- és iroszerekben. — Könyvnyomdai munkák a legjutányosabb áron készülnek!